

Szentesi Zöldi László: Találkozás egy fiatalemberrel

2020 május 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Döbbenet: A fideszesek lopnak, ez a lényeg...

A feleségemmel sétáltunk karöltve, és boldogok voltunk. A fiatalemberrel a Duna-parton találkoztam, hat óra felé. Egyszerre elhallgattam, és zavart nyugtalanság fogott el. A feleségem csodálkozva nézett rám, és én hebegve mondtam:

– Kérlek... várj rám... beszélnem kell ezzel a fiatalemberrel...

Odaléptem hozzá. A Duna felé nézett, csak a hátát mutatta nekem.

– Én... – kezdtem habogva, félve, de akkor váratlanul megfordult, és tekintetét vasvillaként szegezte rám.

– Hol a nagy szimfónia, a rettenetes színjáték a szürke láthatárról és a g?gös istenekr?l, akik ott lüktetnek és vonaglanak a láthatár mögött?

– Ezt most villámgyorsan fejezzük be – szoltam mérgesen.

A fiatalember meglepve tekintett rám. Ismertem ezt a nézést, ismertem ezt a pillantást.

– Hiába nézel, ez nem Karinthy novellája. Te pedig nem az alteregóm vagy, nem a megkett?zött tudatomra építjük a történetet. Te egyszer?en egy fiatalember vagy, én pedig én – ilyen egyszer?. És ezúttal nem te kérdezel, nem te szembesítesz, hanem én.

– Hát, kezd csak – szolt fölényesen a fiatalember, és rágyújtott egy cigarettára.

– Azt mondtad az önkormányzati választás el?tt, hogy mindegy, ki jöjjön, csak ne a Fidesz. Aztán gy?ztetek, befutott a Gyurcsánytól a Jobbikig terjed? skálán mozgó jelölt. Még mindig tartod, hogy jobb ez így a városnak?

– Igen – szolt dacosan a fiatalember.

– Csakhogy azóta eltelt néhány hónap, és kiderült, hogy hiába a fényes gy?zelem, semmi sem történik a városban. Viszont barátod, az új polgármester bejelentette, hogy megszorító intézkedéseket hoz, máris kevesebb pénz jut helyi sportra, kultúrára. Te tényleg elhiszed, hogy az el?z? vezetés kiürítette a kasszát?

– Elhiszem.

– És hogyan lehet kiüríteni egy város kasszáját, ha szabad kérdezni? Ezt hogy kell csinálni?

– Ezt nem tudom. de a fideszesek lopnak, ez a lényeg. Mindenki lop, de ?k a legtöbbet.

– Jó, haladjunk tovább. Az új polgármesternek nincs testületi többsége, visszadobják a javaslatait, évek fognak eltelni az önkormányzati harccal, és semmi sem történik. A polgármesteretek képtelen lobbizni, senkit sem ismer, a fejlesztéseket sorra más települések viszik majd el, amelyek tudják, mit akarnak, és ahol egységes a testület a legfontosabb ügyekben. Jó ez így nektek?

– Mindegy, csak annak a rohadt Orbánnak nem legyen igaza. Ne örüljön az a sok szemét fideszes.

– Igen, pontosan erre a válaszra számítottam. Még egy kérdést engedj meg. Ismerlek ezer éve, tudom, hogy nehezen éltek. Arra is emlékszem, hogy a mostani munkádat az el?z? vezetés idején szerezted, amikor a fideszes polgármester nagyvállalkozókat csábított a városba. Egy ilyen cégnél dolgozol, nem keresel sokat, de megélted. A te életedben, munkakörülményeidben, megélhetésedben hozott bármiféle változást az ellenzéki gy?zelem, azon kívül, hogy a hírek szerint a munkaadód is fontolgatja, hogy kivonul a városból, máshova teszi át a székhelyét? Jobb lett az életed tavaly év vége óta? Jobb lesz ezután az életed?

A fiatalember kicsit fel-alá járkált, majd dacosan felszegte a fejét:

– Fel?lem dögöljön meg mindenki. Miért, Mészáros L?rincnek mib?l telik mindenre? És a Tiborc? Miért nem én vagyok Mészáros L?rinc vagy Tiborc? A kisember szart sem ér?

Lassan ellépdelttem a fiatalember mellé?l.

A feleségem türelmetlen lett.

– Ki volt ez a fiatalember? – kérdezte.

– Egy régi ismerősöm – mondtam neki zavartan.

– Igen – mondta a feleségem kicsit élesen. – Csak rossz modora van. Miért nem mutatkozik be? Pedig feltűnően hasonlít hozzád.

– Tévedsz – válaszoltam. – Nem hasonlítunk egymásra, és nincs bennünk semmi közös. Utálom ezt a fiatalembert. Tudod, mit: nem is utálom. Nem érdekel, mi van vele, nem érdekel a sorsa. Majd megoldja a maga problémáit, tőlem, tőlünk segítséget ne reméljen. Idióta hülye gyerek, elrontja a közös dolgokat, és még neki áll feljebb. Mi viszont szépen élünk, dolgozunk, egészségesek vagyunk, és pompásan érezzük magunkat. Ez a lényeg, nem?

Aztán idejöttünk a kávéházba. Nehéz kedvemről lassan oszolt el a görcs.

A téma szép – mondtam magamban, felvidulva. – Versnek kicsit hosszú volna. De egy novellát lehet belőle csinálni. Röviden, satirikusan. Ma úgymint csütörtök van, szállítanom illik valamit.

Papírt kértem, és rövid habozás után leírtam a címet: „Találkozás egy fiatalemberrel...”

És csak tompán fájt már a seb.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

